

“П’ять зірок” залізничного відпочинку

Розмова з Надією Рудік, директором пансіонату “Львівський залізничник” у Судаку

Хоча “сімейний” період оздоровчої кампанії залізничників традиційно припадає на літні місяці, завдяки програмам оздоровлення ветеранів, донорів, рекреації працівників локомотивних бригад та представників інших професій залізниці сезон відпочинку у відокремленому підрозділі “Пансіонат “Львівський залізничник”, що розташований у Судаку, на південному узбережжі Криму, триває майже цілий рік. До честі адміністрації та персоналу пансіонату такий щільний робочий режим вони із року в рік підтримують на належному рівні, розширюючи “асортимент” та підвищуючи комфорт послуг з відпочинку залізничників та членів їхніх сімей. Про перебіг та особливості цього сезону відпочинку ми поспілкувалися з директором пансіонату “Львівський залізничник” Надією Рудік.

Нагадаємо, що чималу господарку одного з найбільших об’єктів залізничної відпочинково-оздоровчої інфраструктури Надія Миколаївна очолила лише два роки тому, оскільки тодішнього керівника пансіонату Володимира Серова вибором до місцевих органів самоврядування громада Судака обрала міським головою. До слова, на новій посаді Надії Рудік не довелося довго вникати в усі тонкощі відповідальної роботи – по-перше, у неї був чималий досвід попередньої роботи старшим адміністратором “Львівського залізничника”, а по-друге, на це банально не було часу, адже перед новим керівником постали серйозні завдання, які необхідно було виконати якісно і в конкретні терміни.

– Надіє Миколаївно, що Ви особисто взяли за мету у роботі і які труднощі довелося долати на шляху до її досягнення?

– Основна мета полягала в тому, щоб зберегти і примножити ті надбання, які були зроблені за попередні роки і заслужено вивели залізничний пансіонат у лідери серед місцевих закладів оздоровлення та відпочинку (у 2000 і

2001 роках за результатами курортно-маркетингових досліджень пансіонат “Львівський залізничник” визнали кращим пансіонатом Судацького регіону. У 2003 році за вагомий внесок в організацію відпочинку працівників пансіонат занесений на Республіканську дошку пошани, у 2004-му – був призером Національного рейтингу-конкурсу “Кращі підприємства України”, а у 2006 і 2010 роках пансіонат отримав гран-прі на Республіканському конкурсі “Кримська перлина” – ред.). Вважаю, що спільними зусиллями за активної підтримки керівництва залізниці та дорожньої профспілкової організації нам вдалося реалізувати ці плани. Хоча не обійшлося і без труднощів. Зокрема вони стосувалися кадрового омолодження персоналу пансіонату. Чимало наших працівників досягли пенсійного віку і вийшли на заслужений відпочинок, а молодь, яка прийшла на зміну, потребувала певної підготовки, тож необхідно було контролювати, щоб цей процес не позначився на якості організації відпочинку та наданні послуг нашим залізничникам і членам їхніх сімей.

– У якому ключі відбувається співпраця пансіонату з органами місцевого самоврядування, зокрема з муніципалітетом Судака?

– У нас склалися хороші партнерські відносини, які стосуються не лише адміністративних і господарських питань, а й співпраці у культурній сфері. Ось лише один приклад: цього року Судак святкує 1800 років із часу заснування. З цієї нагоди на Масляну у місті відбулася масштабна мистецька акція, до якої долучився персонал нашого пансіонату. Зокрема наші кухарі на честь знаменної дати насмажили млинців загальною висотою 1800 см. Після того, як цей факт зафіксували представники Книги рекордів України, смачними млинцями частувалися всі городяни та гості Судака.

– Минулої зими південне узбережжя Криму потерпало від аномальних для цієї території морозів та штормів. Чи завдала стихія шкоди пансіонату?

– На щастя, негода не завдала нам такої шкоди, як, скажімо, в Алушті чи Ялті. Щоправда, шквальний вітер трохи пошарпав рослини у нашій парковій зоні, а через люті холоди вийшла з ладу система охолодження та нагрівання повітря у 2-му корпусі, тож довелося закупляти нову.

– Усе ж головною особливістю цього відпочинкового сезону стало відкриття після капітального ремонту 3-го корпусу пансіонату, який запрацював на початку липня цього року.

– Справді, для нас та й, мабуть, для всіх залізничників Львівської магістралі це стало знаковою подією у році. Мовою цифр пуск в експлуатацію 3-го корпусу – це одно- та двомісні номери класу “півлюкс” загальною кількістю 168 місць, обладнані новими меблями, санвузлами, необхідною побутовою технікою. Тепер упродовж сезону відпочинку наш пансіонат щороку прийматиме до 5 тис. відпочивальників.

У розмові Надія Рудік напівжартома зауважила, що за той рік, коли велися активні ремонтні роботи, їй довелося суміжно опанувати професію будівельника, вникаючи та контролюючи роботу фахівців усіх будівельних управлінь залізниці, за кожним із яких був закріплений певний фронт робіт. Варто зауважити, що в підсумку оновлений корпус не лише довершив архітектурний ансамбль пансіонату, а й покращив його ландшафтний малюнок: зник непривábливий металевий паркан, який бовванів практично у центрі території пансіонату і перекривав вихід на чудову алею, оточену пахучим ялівцем, довкола ошатної оновленої споруди 3-го корпусу поставили нові лавочки, неподалік з’явилася затишна альтанка, а біля неї на радість дітворі та дорослим забив ключем веселий водограй. Нового вигляду та оснащення набув дитячий майданчик. Тут встановлено нові гірки, пісочниці, облаштовано спортивний куточок. Словом, створені належні умови для активного дитячого дозвілля. Потурбувалися

й про комфортний відпочинок дорослих. Зокрема облаштували та заасфальтували майданчик для посадки-висадки пасажирів, які автобусами прибувають та від’їжджають із пансіонату. Раніше ця галаслива процедура відбувалася біля 5-го корпусу і, зрозуміло, завдавала певного дискомфорту його мешканцям.

– Із відкриттям 3-го корпусу завершено черговий етап оновлення та розширення інфраструктури пансіонату. Які плани подальших робіт?

– Серед першочергових робіт – реконструкція нашої їдальні, – продовжує розповідь Надія Рудік. – На перспективу плануємо переобладнати приміщення бару “Скеля”, який уже тривалий час не функціонує, на сучасний спортивний зал із тренажерами. Це дозволить розширити спектр послуг для відвідувачів, які відпочиватимуть та оздоровлюватимуться в пансіонаті у холодну пору року.

У розмові з директором пансіонату ми не оминули і доволі серйозної події, яку “Львівський залізничник” відзначатиме у 2014-му. Річ у тім, що в жовтні вже далекого 1964 року пансіонат “Львівський залізничник” прийняв

на відпочинок перших 200 працівників Львівської залізниці. Тож попереду – півстолітній ювілей. І хоча до святкової дати ще чимало часу, перші приготування до її відзначення розпочинаються власне зараз.

– Нині триває робота зі створення віртуального туру “Львівським залізничником”. Після її завершення на спеціалізованому сайті кожен відвідувач зможе здійснити відеоекскурсію завдяки об’ємному зображенню всієї території, – розповідає Надія Рудік. – Крім того, плануємо встановити на території кілька веб-камер, через які можна буде переглядати відеозображення в реальному часі. А ще працюємо над покриттям території пансіонату бездротовою мережею Wi-Fi.

Залишається сподіватися, що усталені традиції високої якості послуг, які шанують у “Львівському залізничнику”, у поєднанні із сучасними технологіями зроблять відпочинок у залізничній оздоровниці ще комфортнішим, а спогади про поїздку в Судак – незабутніми.

Спілкувався Андрій ВЕЗДЕНКО
Фото автора

